

har vi ikke noget med at gøre i boligforeningen. Og hvordan med beboerrådgivningen? Den har ikke noget med ejerforeningen at gøre. Her skal vi måske også sættes under tvangsadministration, så vores beboerrådgivning skal fungere for ejerforeningen.

Det hele er uden hovede og hale, og når man stiller konkrete spørgsmål, får man ingen svar, for ministeren står med et gabende hul i argumentationen. Så snart man kommer ned i detaljen, så snart man kommer ned i det konkrete, så snart man kommer ned og spørger om f.eks. pensionisternes lokaler, er ministeren, hr. Fred die H. Madsen og fru Inge-Lene Ebdrup fuldstændig ude af stand til at svare.

Man siger bare: Det går nok. Og ministeren siger: Jamen med hensyn til pensionisterne går det jo nok alt sammen, for vi er da fredelige og fordragelige mennesker her i Danmark, og de finder nok ud af det, og det er da meget fint alt sammen. Ganske vist har de ikke mere noget beboerblad i Gellerupparken, fordi beboerbladet er boligforeningens, og boligforeninger må ikke dele beboerblade ud i private ejerforeninger.

Men skidt med det, for hvad skal beboerne med et beboerblad, og hvilken betydning har et beboerblad for den sociale sammenhæng?

Man kan blive ved og blive ved, men jo flere spørgsmål man stiller, og jo mere konkret man bliver, desto færre svar får man på sine spørgsmål.

Kl. 17.35

Formanden:

Så er det fru Inge-Lene Ebdrup, også som ordfører i anden omgang.

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg må sige, at jeg synes, det er en ualmindelig mistroisk holdning, man har til sagen, og jeg må også sige, at den har ingen hold i virkeligheden.

Lad os være meget konkrete og tage et eksempel. I en almen boligafdeling beslutter man, at nogle skal have lov til at købe deres bolig. Realistisk set forventes det, at forslaget her vil medføre salg af maksimalt 5.000 boliger, så realistisk set vil det være en meget lille del af beboerne, der har lyst til at købe.

Det betyder så, at der bliver nogle ejere, men de resterende lejere har stadig indflydelse, fordi der stemmes efter fordelingstal. Det betyder, at det rum, pensionisterne gerne vil beholde, vil de

stadig kunne beholde, for lejerne har jo flertal, fordi der stemmes efter fordelingstal. Man vil stadig kunne lave det boligsociale arbejde, man vil stadig kunne udarbejde beboerbladet, og mon ikke de beboere, der har besluttet sig for at købe, gerne vil abonnere på beboerbladet, så de man kan følge med i, hvad der i øvrigt sker i bygningen?

Jeg forstår ikke al den svingen sig op med, at der ikke længere er noget beboerdemokrati, og at de resterende lejere bliver sat uden for al indflydelse. Jeg kan ikke forstå, hvis det er en misforståelse, for hr. Keld Albrechtsen plejer virkelig at have meget styr på, hvad der sker på boliglovgivningsområdet – den ros skal han have – og derfor må det simpelt hen være sådan, at han bevidst udlægger noget på en anden måde end den rigtige.

Når lejerne har flertal i en afdeling, har de også flertal i ejerforeningen, fordi der stemmes efter fordelingstal. Det vil sige, at man stadig har al den indflydelse, som man altid har haft, og derfor har jeg meget svært ved at genkende de skrækscenarier, som hele tiden bliver stillet op fra denne talerstol af hr. Keld Albrechtsen.

Jeg synes måske, det kunne være spændende i denne diskussion at tage udgangspunkt i, at det er en forsøgsordning. Hvordan kan vi i samarbejde med nogle kommuner prøve den af? Kommunen kan sige stop, når der er solgt 5 pct. af kommunens boliger, men kommunen kunne jo også tage teten og beslutte, at der må sælges i den og den og den afdeling, og det kunne så være de afdelinger, der kunne trænge til et løft og kunne trænge til, at der blev flere ejerformer, som man også har efterlyst i mange af hørings svarene. På den måde kunne man udelukke de afdelinger, som bliver kaldt de attraktive, og i den henseende må det vel være dem, hvor man ikke betaler en særlig høj husleje for nogle meget gode boliger, f.eks. rækkehuse. Her kunne man udelukke salg, hvis man sørgede for at få solgt nogle af de steder, hvor det ville være et godt værktøj.

Generelt kan jeg ikke forstå den mistro, der er til medlejerne – som det jo er tilfældet for hr. Keld Albrechtsens vedkommende, fordi hr. Keld Albrechtsen selv er lejer – og jeg forstår heller ikke den manglende tillid til, at kommunerne er sig deres boligsociale ansvar bevidst. Jeg kan ikke se nogen af de farer, man prøver at fremlægge her fra talerstolen.